

YALNIZLIĞIMI “SÖZ”DE BULDUM

Sibel KARAGÖZ

MERGEN YAYINLARI
Caddebostan Mahallesi, Bağdat Caddesi,
Ogün Sokak, Şan Apartmanı,
No: 1, Kat: 1, Daire: 14 Kadıköy/İSTANBUL
Tel: (538) 0235806
<http://www.mergenyayinlari.com>
mergenyayinlari@gmail.com

Sertifika No: 71289

Mergen Aforizma: 001

YALNIZLIĞIMI "SÖZ"DE BULDUM

Sibel KARAGÖZ

Yayına Hazırlayan
İlhan Çağdaş DÖNMEZ

Tasarım ve Dizgi
İlhan Çağdaş DÖNMEZ

BİRİNCİ BASKI: Ekim, 2023

ISBN 978-625-99346-6-2

Baskı ve Cilt:
Repar Tasarım Matbaa Ve Reklamcılık Ticaret Limited Şirketi
Yenibosna Merkez Mh. Cemal Ulusoy Cd. No: 43
Bahçelievler/İSTANBUL

Sertifika No: 40675

© SİBEL KARAGÖZ, 2023

© MERGEN YAYINLARI, 2023

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü yazarın ve yayınevinin yazılı ön izni olmaksızın, herhangi bir şekilde yeniden üretilemez, basılı ya da dijital yollarla çoğaltılamaz.
Kısa alıntılarda mutlaka kaynak belirtilmelidir.

Printed in Türkiye

**YALNIZLIĞIMI
“SÖZ”DE BULDUM**

SİBEL KARAGÖZ

Mergen Yayınları

Merhabalar. Ben Sibel Karagöz.

Yazarlık serüvenimi kısaca, siz değerli okurlarıma anlatmak istiyorum. Yazar olmaya, aslında bazı psikolojik sorunlarımdan dolayı başladım. Yazmak, bir şeyler karalamak bana hep iyi gelmiştir. Çocukluğumdan beri hep yazdım. Günlükler, kompozisyon yazıları, makaleler, aforizmalar. Yazma gücünün, insanı iyileştirdiğine inananlardayım. Herkes yazabilir ama herkes yazar olamaz. 1. Kitabım "Kalbimdeki Sancı" adlı eserimi yazarken, bazı bölümlerde zorlandım. Ama bu zorluk, beni daha güçlü kıldı. En son olarak şunu söyleyebilirim ki; Kalktım ayağa ama kolay olmadı...

Gözüm her gün üstünde, tenine zarar gelse, dünyayı yakarım ben, üzülme sen...

Ne zaman imkânsız seversen, işte o zaman gerçek seversin...

Pişman değilim, o gülüşü görsem yine yenilirim.

“Hayat, sen ne acımasız bir yersin öyle. Sen ki, sevdiklerimizi elimizden alan, bizi sevmediklerimizle sınavansın. İkiyüzlü insanların çoğaldığı, iyilerinse yok olduğu bir yersin. Sen, canımızı acıtıp, kalbimizi yoran insanların yüzüne zorla baktığımız bir yersin. Ama şunu da iyi biliyorum ki; İnsan bu dünya da kime ne yaşattıysa onu yaşamadan ölmezmiş. Yaşattıklarınızı yaşamadan ölmeyin.”

Öyle bir yerdeyim ki ne gitmek ne de kalmak mümkün. Öyle bir yerdeyim işte. Vazgeçmekle, direnmek arasında, akla karanın tam ortasındayım. Kaybetmenin arifesinde, yeni bir hayatın eşliğindeyim. Kalsam canım yanacak, gitsem hayatım...

Havada bulut, dışarıda soğuk, üzerimde hırka, içimde boşluk, kafamda yasaklı düşünceler... Hislerimde yabancılık,

elimde kahveyle dilimden kâğıda dökülen o cümle: İmkânsız yasaklım, imkânsız en güzel günahım...

“Allah’ım ben aklıma değil, kalbime yenildim. Seviyorum kulunu. Biliyorum yaptığım affedilemez bir durum ama susturamıyorum kalbimi. Aklım sakın diyor, yüreğimse aşkını yaşa diye bas bas bağıyor. Kalbim ağır basıyor. Beni affet Allah’ım, kuluna yenildim. Öyle bir durumdayım ki; Tutuldum gidiyorum sanki. Ömrüm boyunca böyle bir şey yaşamadım. Affet beni Allah’ım, aşka yenildim.”

Ben seni sonum olmadığını bildiğim halde seviyordum. Sen gönlüme, kalbime karşı koyamadığımsın...

Umarım beklediğimiz mutluluklar, bize geldiğinde geç kalmış sayılmayız ve hala hayattayızdır. Çünkü; Çoğu şeye geç kalıyor insan. Yaşamaya, aşka, değer bilmeye, elindekiyle yetinmeye...

Seni tüm hücrelerime öyle bir kazıdım ki, kimse koparmaz seni benden. Seni öyle tutkulu seviyorum ki, seni senden kıskanıyorum. Aşka inancımı yitirdiğim zaman çıktın karşıma. Bir bakışına, bir gülüşüne ömrümü veririm adam. Sen bana gülünce, dünyam aydınlanıyor. Bu şehir güzelse içinde sen olduğun için güzeldir. Her sokağın köşesinde, gözlerim seni arıyor. Her kalbimi dinlediğimde, sen diye atıyor. Gözlerimi her

kapattığımda senli düşler kuruyorum. Bu sevdanın, bu hikâyenin bir adı varsa, bu ad; sen olmalı...

Bu şehir yeni bir hikâyeye, çalkantılı bir sevdaya, tutkulu bir aşka şahit olacak. Var mı ötesi?

Bütün çalkantılı sözlere inat yaşarım seni. Hesabım bir Allah'a, bir de sanadır. Bütün yasak aşklara inat severim seni. Acısı bana, tatlısı sanadır.

Neden senden vazgeçemiyorum ki? Sen hep imkansızken, ben inadına aşık, inadına sen. Bak yine tıka basa sen doluyum. Konuşsam dilimde, sussam kalbimdesin.

Eskimeyen tek güzelliği sende gördüm. Erişilmez hazları sende buldum. Yanındayken korkulardan, yalanlardan sıyrıldım. Duyguların en ölmezini sende duydum. Susuzluğum dudaklarında, yalnızlığım ellerinde dindi. Çoğu zaman açlığımı unuttum, sende doydum.

Hikâyenin sonunu biliyorum ama insan yanılmayı o kadar çok istiyor ki anlatamam. Maalesef yapacak hiçbir şey yok. Hayat işte “umut” ile “unut” arasında tükenmekteyiz...

Sana bir gün kavuşurum diye seni sevmedim ki... Bana yasak, bana günah olduğunu, benim olmayacağını bildiğim halde seni ölesiye sevdim...

Hayatımda ilk defa ne hissettiğimi ifade edemiyorum. Nasıl olduğumu ya da ne düşündüğümü bilmiyorum. Elimi, kolumu bağladın. Tek yaptığım, şiddetle seni istemektir.

Neden sana karşı koyamıyorum? Bu kadar imkânsızken neden seni hala çok istiyorum? Sen benim hayatımı aydınlatan güneş, gecemi aydınlatan ay oldun. Niye bana yasakken, inandına sen diye çocuk gibi tutturuyorum. İmkânsızsın, yasaksın, günahsın. Delicesine seni istiyorum, seni arzuluyorum.

“Sen benim imkânsızım, en güzel günahımsın”

Sen benim en güzel sabrım, kavuşamadığımsın. Kalbimde hissettiğim ama dokunamadığımsın. Dahası, böylesine büyük sevebiliyorken, sessiz kaldığımsın. Bu devirde birine “İyi ki” demek zorken, bana tüm kalbimle “İyi ki” dedirttiğin için teşekkür ederim...

Bir yanım yorgun, sanki yüz yıllık bir kadın, bir yanım delidolu küçük bir kız çocuğu... İkisinin arasında yaşarken zorlanıyorum. Birine sus diyorum, diğerine dur. Ne yorgun kadın susuyor ne de yaramaz kız çocuğu duruyor. Hayat kimsenin ne istediğini sormuyor, sadece akıp gidiyor. Üç beş günlük sev-

dalara inat, ölümüne sevdim seni. Zaten seni gördükten sonra nefes almaya başladım. Varsın el âlem değil, ölüm ayırsın ikimizi.

Güneş aya, “Yer değiştirelim mi?” demiş.
Ay ise, “Gece ağlayanlara dayanabilecek misin” diyerek karşılık vermiş.

Güneş, “Peki sen, ağlamak için geceyi bekleyenlerin düşüncelerine katlanabilecek misin?”

İçimde haddini aşan bir özlem var. Kokun düşünür her nefesime. Aradaki bağ nedir bilmiyorum ama kopmuyor. Sonra kalbim titriyor. Avucumu üstüne örterek, dur diyorum. Ben onu sevebileceklerin en yücesinde sevdim. Bir kez daha gülüyorsun, yeniden yeniliyorum tövbe ettiğim her şeye...

Sen bilemezsin, her gün gidip gelirim sana. Görmezsin, duymazsın, fark etmezsin bile... Her gece sana uyuduğumu, her sabah sana uyandığımı bilmezsin, bilemezsin de. Ne büyük bir yükür, ah bir bilsen! Tek başına bu sevdâyı omuzlayabilmek güç ister. Meğer ne kadar güçlüymüşüm. Senin hasretini nasıl da kaldırabiliyorum. Geçen zamana nasıl da meydan okuyorum. Seni beklemek... Sana kavuşmak... Sana kavuşmak şöyle dursun, aynı gökyüzünün altında aynı havayı solusam yeter. İnan, fazlasında gözüm yok. Seni uzaktan sevdiğim

için mutluyum. Kırmadan, dökmeden, tertemiz duygularla seviyorum seni. Biliyorum, yıllar geçecek. Kalbim seni sevmeye devam edecek. Zaman böyle geçerken ömür de bitecek. Sanma ki; Ölünce sana sevgim bitecek. Ahirette beklemeye devam edeceğim seni...

Seni sevmek, yaşamak bana. Gönlüme vuran bakışların, içimi eriten gülüşün, iki dakika duymadan yaşayamadığım sensin. Her gün çoğalıyorsun, bana can olan sevdiğim. Varlığına şükrediyorum. Yaşamayı değil, seninle var olmayı seviyorum. Seni sevmeyi seviyorum...

Sırf içinde sen varsın diye, bu şehre şiirler yağdırdım. Sonumuz yok, biliyorum ama bırak da aşkımızı yaşayalım. Şimdi nasıl pişmanlık duymuyorsam, bizden sonra da yıllar yıllar sonra da pişmanlık duymayacağım. Her şeyi vaktinde yaşayayım. Sonumuz yok ama birbirimizin sonu olalım.

“Ben seninle tanıştığıma, seninle yaşadıklarına ve yaşayacaklarıma asla pişmanlık duymadım ve duymayacağım”

Vücudunun her yerini teker teker öpmeliyim. Sonra sana sımsıkı sarılmalıyım. Böylece ölmeliyiz. Aradan yıllar geçip bizi buldukları zaman, etlerimiz çürümüş olsa da kemiklerimiz birbirlerinden ayrılmamalı. Hadi gel. Nefes almak hüner değil, seninle ölmek istiyorum ben...